

علاج بیماریهای لاعلاج

در پرتو قرآن و سنت

گرد آورنده: أبو مصطفی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

المفيد في علاج السرطان

إن الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ [آل عمران: ١٠٢]. ﴿ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾ [النساء: ١]. ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٦﴾ يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾ [الأحزاب: ٧٠ - ٧١].

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيِ
مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ،
وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

قبل از اینکه به تفصیل علاج ربانی این بیماری
وحشتناک و آتشین پردازم ادعای آنرا نخواهم کرد که
من علاجش را کشف نموده ام بلکه برای بیان حقیقت
و واگذار نمودن این فضیلت به صاحبش این را اعلان
خواهم داشت که برادری فاضل و بزرگوار در یکی از
کشورهای اسلامی این را تجربه نموده است و توانسته
است علاج بیمارانی که مبتلا به این بیماری خائمانسوز
شده اند انجام دهد بیماران بسیار زیادی و تقریباً صد
و هیجده نفر از انواع سرطانات مختلف و گوناگون از
قبیل: سرطان خون و سرطان سینه و سرطان رحم
و سرطان معده و ریه که همه آنها بفضل و منت پروردگار
ایزدمنان سلامتی خود را باز یافتند.

و بنده برای اینکه توانسته باشم بندگان در مانده خدا را
از این بیماری خائمانسوز نجات دهم از این بزرگوار در

خواست نمودم تا این علاج را به همگان بیان نمایم تا پروردگار جهانیان ببرکت این ادعیه ها و آیات این بیماری را از مسلمانان دور گرداند.

همانگونه که پروردگار ایزدمنان فرموده است:

﴿ وَنُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ [الإسراء: ۸۲].

ما آیاتی از قرآن را فرو می فرستیم که مایه بهبودی و رحمت مؤمنان است ولی بر ستمگران جز زیان نمی افزاید. پروردگار جهانیان سبحانه و تعالی در این آیه برای دست یافتن به علاج و شفا یافتن يك شرط مهم و اساسی قرار داده است و آنهم: ایمان می باشد.

و پروردگار زائد ایزدمنان بیان داشته است اینکه شفا و علاج تمامی بیماریها در این قرآن وجود دارد و کسی نمی تواند علاج و شفا را فقط خاص بیماریهای معنوی و بیماریهای قلب دانست همانگونه که فرموده

است: ﴿ وَنُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ... ﴾ پس شفا
و علاج عام و شامل برای تمامی بیماریها.

و از جمله این بیماریها که علاجهش نهایتاً کشف
گردید، پس از اینکه پزشکان از علاج آن ناامید شدند
و آنهام علاجی که توسط آیات قرآنی صورت می پذیرد.
و مدت این علاج حدود دو هفته بطول خواهد
انجامید و این علاج بر صد و هیجده بیمار سرطان انجام
گرفته شد که همه آنها بحمد الله شفاء و علاج کامل خود
را باز یافتند.

و علاج این بیماری باشنیدن قرآن و آب تنی نمودن
و نوشیدن آبی که آیات قرآن بر آن خوانده شده است
و همچنین مالیدن روغن زیتونی که بر آن خوانده شده
است و آنهام در محلی که متورم می باشد و ناراحتی پیش
آمده است انجام می گیرد.

و پروردگار ایزدمنان بیان داشته است اینکه شفاء
و علاج تمامی بیماریها را این قرآن وجود دارد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أعوذ بالله العظيم وبوجهه الكريم وسلطانه القديم من

الشیطان الرجیم (۳ مرات)

أعوذ بالله السميع العليم من الشیطان الرجیم من همزه

ونفته ونفخه (۳ مرات) (۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۱۹ مرة)

(۱). الاستعاذة: (گفتن: أعوذ بالله من الشیطان الرجیم): یعنی پناه

بردن به پروردگار جهانیان از تمامی شرها واستعاذة برای دور
راندن شر وپیش کشاندن خیر می باشد.

از نافع بن جبیر بن مطعم از پدرش روایت کرده است که

رسول الله ﷺ را دیدم که زمانیکه در نماز می ایستاد می گفت:

«الله أكبر کبیراً (سه مرتبه) والحمد لله کثیراً (سه مرتبه) سبحان

الله بکرة وأصیلاً (سه مرتبه) سپس می خواند: «اللهم إني أعوذ

بك من الشیطان الرجیم من همزه ونفته ونفخه»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾
أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

[سورة فاتحه] (۱)

(۱). واز ابي هريرة رضی اللہ عنہ روایت شده است که رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فرمودند: «فاتحه

الکتاب شفاء من کل سم» سورة فاتحه شفاء وعلاجی از هر زهر وسمی.

از ابي سعيد خدری رضی اللہ عنہ گفت که در یکی از سفرهایمان در مسیر استراحت نمودم که ناگهان بانوی آمد وگفت: که رئیس قبیله مان بیمار شده است آیا در میان شما کسی پیدا می شود که بر آن بخواند که در آن هنگام یکی از ما با او برخواست و بر آن خواند وپروردگار او را شفاء داد که بزرگ قبیله به آن مرد سی گوسفند هدیه نمود وپس از اینکه برگشت به او گفتیم که تو بر بیمار خواندن را می دانستی؟ او در جواب گفت که من هیچ چیزی را نخواندم جز سوره فاتحه.

وزمانیکه به مدینه برگشتیم قصه را برای رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم بیان کردم که رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم در جواب فرمودند: که او نمی دانست که سوره فاتحه رقیه وشفاء دهنده است هدیه تان را تقسیم نمائید و مرا هم شریک سازید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ رَبَّهُمْ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾ الَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٢١﴾
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ﴿٢٢﴾ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٣﴾

[البقرة: من الآية ١ - ٥] (١)

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانِ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ
وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ

(١). از ابن مسعود ؓ روایت شده است که فرمود:

هر کسی ده آیه از سوره بقره در شیء بخواند در آن شب شیطان به آن
خانه اش وارد نخواهد گشت و چهار آیه از اول آن و آیه الكرسی
و دو آیه پس از آن و سه آیه آخر سوره بقره و در روایت دیگر:
شیطان به خانواده اش و خودش هم نزدیک نخواهد گشت و چیزی را
بد نخواهد پنداشت و بر شخص دیوانه خوانده نمی شود مگر اینکه
شفاء می یابد. از ابی هریره ؓ روایت شده است اینکه رسول الله
ؐ فرمود: خانه هایتان را گورستان نگردانید براسی که شیطان از
خانه ای که در آن بسوره بقره خوانده می شود گریزان است.

الْمَلَائِكَةِ بِأَيْلٍ هَرُوتَ وَمَرُوتَ وَمَا يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا
 نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
 وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا
 يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
 خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٧٢﴾

[سورة البقرة: الآية ١٠٢]

وَاللَّهُكُمُّ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٢﴾ إِنَّ فِي
 خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفَلَكَ الَّتِي
 تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ
 فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ
 الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ ﴿١٧٣﴾ [سورة البقرة: من الآية ١٦٣ - ١٦٤] (١)

(١). از اسماء بنت يزيد بن السكن از رسول الله ﷺ روایت کرده است که
 فرمودند: اسم الله الأعظم در این دو آیه قرار دارد ﴿ وَاللَّهُكُمُّ إِلَهٌ
 وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ و ﴿ التَّوْحِيدُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ [آل عمران: ١-٢].

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
 شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ
 فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
 الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ
 أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾

(١) [سورة البقرة: من الآية ٢٥٥ - ٢٥٧]

= از انس نیز روایت شده است که رسول الله ﷺ فرمودند: هیچ چیزی بر
 شیطان شدید تر از این آیات نمی باشد: ﴿وَاللَّهُمَّ إِنَّكَ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ و آیه الكرسی بهترین و برترین آیات قرآن است.

(١). و از ابی امامه رضی الله عنه روایت شده است که رسول الله ﷺ فرموده است:

هر کسی که پس از نمازهای فریضه آیه کرسی را بخواند هیچ چیزی =

ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٦﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۗ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا
حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ
وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۗ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٧﴾

(سورة البقرة: من الآية ٢٨٥ - ٢٨٦) (١)

= مانع وارد شدنش به هشت را نمی نماید مگر اینکه هرگ اورا در یابد.
(١). واز ابو ذر رضی الله عنه روایت شده است اینکه رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود: براستی
پروردگار پایان سوره بقره را با دو آیه ای که از گحینه های زیر عرش
قرار دارد نمود پس آنرا بیاموزید و همسرانتان و فرزندانتان را آگاه
سازید همانا آن دو آیه نماز و قرآن و دعا می باشد. ودر روایتی دیگر از
رسول الله صلی الله علیه و آله وارد شده است که هر کسی دو آیه پایانی سوره بقره
را در هر شب بخواند برایش کافی خواهد بود و همچنین گفته شده است
که از هر چیز بدی برایش کافی خواهد بود و گفته شده است که از
نماز تجمد برایش کافی خواهد بود.

الْم ﴿١٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿١٦﴾ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿١٧﴾ مِنْ قَبْلُ
 هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
 شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿١٨﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿١٩﴾

[سورة آل عمران: ١-٥]

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
 وَرَسُولِهِ يُعْتَبِئُونَ يَوْمَ يُنْفَخُ السَّمَاءُ كِطْمَالًا أَنَّهُمْ
 أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيًا
 بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ إِلَهَهُمْ يَوْمَئِذٍ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

[سورة آل عمران: ١٨ - ١٩]

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ
 تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ

وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ
مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

[سورة آل عمران: من الآية ٢٦ - ٢٧] (١)

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿٢٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿٢٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿٢٩﴾

[سورة الروم: من الآية ١٧ - ١٩]

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٧﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ

(١). واز معاذ رضي الله عنه روایت شده است که گفت نزد رسول الله صلى الله عليه وسلم رفتم واز

بدهکاریهام شکایت نمودم که مراسم غمخواران نمود این آیه را بخوانم: ﴿

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ...﴾ الآية.

سپس بگویم: «رحمن الدنيا والآخرة ورحيمهما تعطي من تشاء منهما

وتمنع من تشاء ارحمني برحمة تغنيني بها عن رحمة من سواك أغنني من

الفقر واقض عني الدين» .

ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٦﴾ وَهُوَ اللَّهُ
 فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا
 تَكْسِبُونَ ﴿٧﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
 مُعْرِضِينَ ﴿٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ
 مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٩﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ
 قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمْكِنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ
 عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
 بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿١٠﴾

[سورة الأنعام: من الآية ١ - ٦]

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
 اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
 وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ
 تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾ اذْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا

يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٤﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٥﴾

[سورة الأعراف: من الآية ٥٤ — ٥٦] (١)

• وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَعَلِبُوا هُنَالِكَ
وَأَنْقَلَبُوا صَافِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوا ءَأَمْنَا
بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾

[سورة الأعراف: من الآية ١١٧ — ١٢٢]

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ
عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

[سورة التوبة: من الآية ١٢٨ — ١٢٩]

(١). واز ابن عباس رضي الله عنهما روایت شده است که از رسول الله ﷺ

پرسید از آیه: ﴿إِن رَبُّكُمْ اللَّهُ الَّذِي...﴾ الآية رسول الله ﷺ

فرمودند: نجات دهنده از دزد خواهد بود.

إِنَّ رَبِّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
 اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ
 ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢﴾

[سورة يونس: من الآية ٢]

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرَ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يُضِلُّ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ
 كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

[سورة يونس: من الآية ٨١ — ٨٢]

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوا بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾
 وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي
 الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وِليٌّ مِنَ الدُّلَىٰ وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

[سورة الإسراء: من الآية ١١٠ — ١١١]

قَالُوا يَمْوَسَىٰٓ اِمْاَ اَنْ تُلْقَىٰ وَاِمْاَ اَنْ تُكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ
 بَلِ الْاَقْوَامُ اِذَا حَبَالُھُمْ وَعَصِيھُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْھِ مِنْ سِحْرِھِمْ اَنَّھَا
 تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِی نَفْسِھِ خِیْفَةً مُّوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ
 اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَاَلْقِ مَا فِی يَمِیْنِکَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا

[سورة طه: من الآية ٦٥ — ٦٩]

اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّما خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَاَنْكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿٦٩﴾
 فَتَعَلَىٰ اللّٰهَ الْمَلِكِ الْحَقُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿٧٠﴾
 وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَا بُرْهَانَ لَھُ بِھِ فَاِنَّمَا حِسَابُھُ عِنْدَ
 رَبِّھِ اِنَّھُ لَا یُفْلِحُ الْکٰفِرُونَ ﴿٧١﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَاَرْحَمْ وَاَنْتَ خَبِرُ
 الرَّحِیْمِ ﴿٧٢﴾

[سورة المؤمنون: من الآية ١١٥ — ١١٨]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالصّٰفّٰتِ صَفّٰٓءًا ﴿١﴾ فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتّٰلِیٰتِ ذِکْرًا ﴿٣﴾ اِنَّ
 اِلَھَکُمْ لَوٰحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا وَرَبُّ

الْمَشْرِقِ ❶ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاقِبِ ❷
 وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ❸ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى
 وَيُقَذَّفُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ ❹ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ❺ إِلَّا
 مَن خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ❻

[سورة الصافات: من الآية ١ — ١٠]

حَمَّ ❶ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ❷ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ
 التُّوبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّلَوِ ❸ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهَ الْمَصِيرُ ❹ مَا
 يُجَدِّدُ فِي عَايِنَتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْفِرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي
 الْبِلَدِ ❺

[سورة غافر: من الآية ١ — ٤]

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
 قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ❶ قَالُوا
 يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
 يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ❷ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا
 دَعَايَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ

عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾

[سورة الأحقاف: من الآية ٢٩ — ٣٢]

يَمَعَشِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَفْذَرُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَاَنْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا
تُكْذِبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾
فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٣٦﴾

[سورة الرحمن: من الآية ٣٣ — ٣٦]

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَشِيعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ
اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾ هُوَ اللَّهُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
﴿٣٨﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿٣٩﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

[سورة الحشر: من الآية ٢١ - ٢٤] (١)

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ ﴿٢١﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ

يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٢٢﴾

[سورة الملك: من الآية ٣ - ٤]

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ

وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

[سورة القلم: من الآية ٥١ - ٥٢]

(١). واز حسن بن علی روایت شده است که فرمودند: من ضمانت هر

شخصی که این بیست آیه را هر شب بخواند عهده دار می‌شوم اینکه

بروردگار او را از پادشاه ظالم و شیطان و هر حیوان درنده و هر دزد

و دشمنی نجات دهد و آنهم: سه آیه از سوره اعراف: ﴿إِن رَّبُّكُمْ اللَّهُ

الَّذِي ...﴾ الآية. و ده آیه از اول سوره صافات و سه آیه از سوره الرحمن:

﴿يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ...﴾ الآية. و پایان سوره حشر: ﴿لَوْ أَنزَلْنَاهَا

الْقُرْآنَ ...﴾ الآية.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا
قُرْءَانًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ
بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾
وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ
الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ
يَعُودُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا
ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا
مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِلسَّمْعِ
فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾

[سورة الجن: من الآية ١ - ٩]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ يَتَأْتِيهَا الْكُفْرُوتَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ
عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا
أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

[سورة الكافرون]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾ ﴾

[سورة الإخلاص]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا
وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ الْنَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا
حَسَدَ ﴿٥﴾ ﴾

[سورة الفلق]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ
الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾ ﴾

[سورة الناس]

أدعية های پیامبر اسلام ﷺ

که بر بیماران می خواند

(۱) «بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ وَعَيْنٍ حَاسِدٍ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، اللَّهُ يَشْفِيكَ».

[رواه الترمذي وابن ماجه]

(۲) «بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِاسْمِ اللَّهِ

[رواه مسلم]

أَرْقِيكَ»

(۳) «بِسْمِ اللَّهِ يُرِيكَ، وَمِنْ كُلِّ دَاءٍ يَشْفِيكَ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ، وَشَرِّ كُلِّ ذِي عَيْنٍ».

[رواه مسلم]

أدعيه های جبریل که بر پیامبر اسلام ﷺ در هنگام

بیماریش می خواند:

(۴) «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، مُذْهِبِ الْبَاسِ، اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا»

[رواه البخاري]

(۵) «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهِبِ الْبَاسِ، اشْفِهِ وَأَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا».

[رواه البخاري ومسلم]

(۶) «امْسَحِ الْبَاسَ، رَبَّ النَّاسِ، بِيَدِكَ الشِّفَاءُ، لَا كَاشِفَ لَهُ

إِلَّا أَنْتَ» (هفت مرتبه می خواند) [رواه البخاري ومسلم]

(۸) «بِاسْمِ اللَّهِ تَرْبَةُ أَرْضِنَا، بِرِيقَةِ بَعْضِنَا، يُشْفَى سَقِيمَنَا،

يَا ذَنْ رَبَّنَا» [رواه البخاري ومسلم]

اگر کسی نزد رسول الله ﷺ از ناراحتی و بیماری

شکایت می برد و یا در بدنش زخم و جراحتی بود

رسول الله ﷺ انگشت سبابه اش را بر زمین قرار می

داد سپس آنرا بالا می برد و این دعا را می خواند.

(۹) «بِاسْمِ اللَّهِ الْكُبْرَى، أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، مِنْ كُلِّ عَرِقٍ

نَعَّارٍ، وَمِنْ شَرِّ حَرِّ النَّارِ» [رواه الترمذی وابن ماجه]

(دعای مخصوص حرارت بدن و همچنین تمامی

بیماریها)

(۱۰) «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمِ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ»

(هفت مرتبه می خواند) [رواه أبو داود و الترمذی]

(۱۱) «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ،

وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ» [رواه البخاری].

این دعا حضرت ابراهیم بر فرزندش اسماعیل و اسحاق

می خواند و آنها را در پناهگاه الهی قرار می داد.

الهامة: هر نوع زهری که کشنده باشد.

العين اللامة: چشمی که شر است.

(١٢) «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ. مِنْ شَرِّ مَا نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنَ» [رواه أحمد والنسائي في عمل اليوم والليلة]

(این دعا را هنگامی که به رختخواب رفت می خواند).

(١٣) «رَبُّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاوَاتِ تَقَدَّسَ اسْمُكَ، أَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ كَمَا أَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ فَاجْعَلْ رَحْمَتَكَ عَلَيْنَا فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ رَبَّ الطَّيِّبِينَ اغْفِرْ لَنَا حَوْبَنَا وَذُنُوبَنَا وَخَطَايَانَا وَنَزَلْ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَشِفَاءً مِنْ شِفَائِكَ عَلَيَّ مَا بِفُلَانٍ مِنْ شَكْوَى (سه مرتبه می خواند).

چگونگی علاج

۱ — آیات مذکور را هفت مرتبه بر مقداری آب (که اندازه آن بر آب تنی نمودن و شستن بدن يك مرتبه در روز و نوشیدن سه لیوان در روز به مدت يك هفته کافی باشد) می خواند.

۲ — همچنین آیات ذکر شده را بر مقداری از روغن زیتون (که اندازه آن مقداری باشد که بتواند در مدت زمان بیست و يك روز در محل ناراحتی بمالد) بخواند.

پس از اینکه آیات ذکر شده بر آب و روغن زیتون تلاوت کرد این دعاها را نیز بر آب و روغن زیتون می خواند:

(۱) «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاسَ اشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا» (هفت مرتبه)

(۲) «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ»

(هفت مرتبه)

(۳) «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَمِنْ

شَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ»

(سه مرتبه)

(۴) «بِسْمِ اللَّهِ الشَّافِي، اللَّهُمَّ اشْفِ عَبْدَكَ وَصَدَقَ

رَسُولُكَ ﷺ»

پس از اینکه آیات و دعاهاى ذکر شده بر آب و روغن

زیتون خواند آب تنى و بدن شستن روزانه و نوشیدن

يك لیوان آب سه وقت در شبانه روز و آنهاى صبح

و ظهر و شب و همچنین ما لیدن روغن زیتونى كه بر آن

خوانده شده به محل ناراحتى و متورم شده.

پس اگر ورم و ناراحتى در خون شخص باشد روغن

زیتون را در كمر (ستون فقرها) بصورت عمودى

و همچنین در پای راست و چپ مى مالند.

واگر ناراحتی در مکانه‌ای دیگر مانند سینه و رحم
و معده و ریه باشد مالیدن روغن در سطح خارجی
صورت می‌پذیرد.

بدن شستن و آب تنی نمودن همراه با مالیدن روغن
زیتون در محل ناراحتی بمدت بیست و یک روز بصورت
روزانه انجام می‌گیرد.

اما تلاوت نمودن آیات ذکر شده بر بیمار در هر
هفته یک مرتبه الزامی است.

که بفضل الله بیمار شما شفاء و علاج دائم خواهد
یافت.

گر شفاء خواهی بقرآن مبین

شرط اول اعتقاد است و یقین

أوراد صبح وشام

«الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده»^(١).

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ»^(٢).

(١) عن انس يرفعه «لأن أقعده مع قوم يذكرون الله تعالى من صلاة الغداة حتى تطلع الشمس أحب إلي من أن أعتق أربعة من ولد إسماعيل ولأن أقعده مع قوم يذكرون الله من صلاة العصر إلى أن تغرب الشمس أحب إلي من أن أعتق أربعة» أبو داود شماره ٣٦٦٧ الباني در صحيح أبو داود ٦٩٨/٢ أن را تحسین کرده است. از انس روایت شده است که نشستن من با گروهی که از نماز صبح تا طلوع آفتاب ذکر خدای کنند برام از ازاد نمودن چهار برده از فرزندان (پیغمبر) اسماعیل بهتر است» انس این سخن را به پیامبر ﷺ نسبت داده است.

(٢) سوره بقره: ٢٥٥ من قالها حين يصبح أجير من الجن حتى يمسي، ومن =

پناه می جویم به خدا از شیطان رانده شده.

الله خدائست که نیست معبودی بحق بجزوی، زنده
و تدبیر کننده مخلوقات است چرت و خواب به او دست
نمی دهد، آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست
کیست که بتواند شفاعت نماید نزد او مگر به اجازه او،
آنچه را که مخلوقات در پیش رودارند و آنچه را پشت
سرمیگذارند می داند و هیچ نمی دانند از علم خدا مگر
آنچه او بخواهد، کرسی او آسمانها و زمین را فرا گرفته،
و نگهداری آسمانها و زمین بر خداوند سنگینی نمی کند
و او بلند مرتبه بزرگ قدر است.

= قالها حین یعیسی اجیر منهم حتی یصبح.

کسی که هنگام صبح آن را بخواند تا شام از جن محفوظ می ماند.
و هر آنکه هنگام شام بخواند تا صبح از جن در امان است. روایت
حاکم ۵۶۲/۱ و البانی در صحیح ترغیب و ترهیب ۲۷۳/۱ بانسبت
دادن آن به نسائی طبرانی آن را صحیح دانسته و می گوید که سند
طبرانی سندیست خوب.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾﴾

بگو او خدای یکتاست خدائی که بی نیاز است.

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾

نه زاده است و نه زاده شده

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

و نه هیچکس همتای اوست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا

وَقَبَّ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا

حَسَدَ ﴿٥﴾

به نام خداوند بخشنده مهربان

بگو پناه می برم به پروردگار صبح، و از شر هر چه

آفریده است، و از شر شب تاریک چون تاریکی او

منتشر شود و از شر زنان افسونگر چون به جادو
در گرهها بدمند، و از شر حسود چون حسد کند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ
الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾^(۱)

به نام خداوند بخشنده مهربان

بگو پناه می جویم به پروردگار آدمیان، پادشاه آدمیان،
معبود آدمیان، از شر هر وسوسه کننده پنهان شونده،
کسی که وسوسه می کند در دلهای آدمیان، خواه از
جنیان باشد و خواه از آدمیان.

(۱) من قالها ثلاث مرات حين يصبح وحين يمسي گفته من كل شيء (کسی
که این سه سوره را سه بار هنگام صبح و سه بار هنگام شام بخواند از
هر چیز کفایتش می کند. أبو داود ۳۲۲/۴ و ترمذی ۵۶۷/۵ و نگا.
صحیح ترمذی ۱۸۲/۳.

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ^(۱) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
 وَحَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا
 بَعْدَهُ^(۲) وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ
 أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ
 عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ»^(۳).

(به بامداد وارد شدیم و کائنات به بامداد وارد شدند در
 حالیکه کائنات از آن خدا هستند. وستایش از آن
 خداست، نیست معبودی بحق مگر الله، یگانه است،
 نیست شریکی برای او، از آن اوست ملک و از آن
 اوست ستایش، و او بر هر چیز تواناست پروردگارا از
 تو می خواهم خیر آنچه در این روز است و خیر آنچه

(۱) و هنگام شام می گفت: امسینا وامسی الملك لله.

(۲) و هنگام شام می گفت: رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ مَا
 بَعْدَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا.

(۳) مسلم ۴/۲۰۸۸.

بعد از آن است و پناه می برم به تو از شر آنچه در این روز است و شر آنچه بعد از آن است، پروردگار پناه می برم به تو از تنبلی و بدی کهنسالی، پروردگارا پناه می برم به تو از عذاب جهنم و عذاب قبر).

«اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا^(۱) وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ التَّشْوُرُ»^(۲).

(خدایا به امر تو صبح کردیم، و به امر تو زنده می شویم و به امر تو می میریم و بسوی تو است زنده شدن).

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»^(۳).

(۱) هنگام شام می گفت: اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيا وبك نموت وإليك المصير.

(۲) ترمذی ۴۶۶/۵. نکا. صحیح ترمذی ۱۴۲/۳.

(۳) من قالها موقناً بما حين يمسي فمات من ليلته دخل الجنة وكذلك إذا =

(خدایا تو پروردگار من هستی نیست معبودی بحق مگر تو که مرا آفریدی و من بنده توام، و من به پیمان و وعده ام با تو به قدری که بتوانم پایدارم، پناه می برم به تو از شر آنچه انجام داده ام از نعمت بر خودم آگاهم، و به گناهم اعتراف می کنم، پس مرا بیامرز که هر آینه بجز تو کسی آمرزنده گناهان نیست).

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ^(۱) أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَنتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدُّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»^(۲).

=أصبح. (کسی که این دعا را هنگام شام در حال یقین به آن بخواند و همان شب فوت کند به بهشت می رود. همچنان اگر صبح آن را بخواند. بخاری ۱۵۰/۷.

(۱) و هنگام شام می گفت: اللهم إني أمسيت.

(۲) من قالها حين يصبح أو يمسي أربع مرات أعطته الله من النار. (کسی که این ذکر را چهار بار هنگام صبح و شام بخواند خداوند او را از دوزخ نجات می دهد. ابو داود ۳۱۷/۴، بخاری در ادب مفرد شماره ۱۲۰۱، =

(خدایا براسستی که من صبح کردم در حالیکه تو وحاملان
عرشت و ملائکه‌هایت و همه مخلوقات را گواه می‌گیرم به اینکه
هر آینه تو الله هستی، نیست معبودی بحق مگر تو. یگانه ای
و شریکی برای تو نیست، و اینکه محمد بنده و پیامبر تو است).

(چهار بار)

«اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي^(۱) مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ
وَخَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»^(۲).

(الهی هر نعمتی که در هر بامداد به من یا به یکی از مخلوقات
رسد تنها از تو است، یگانه ای. نیست شریکی برای تو پس

=نسائی در کتاب عمل الیوم واللیلة شماره ۹ و ابن سنی شماره ۷۰ و جناب
شیخ بن باز در کتاب تحفة الأخیار ص ۲۳ سند نسائی و ابو داود را
تحسین کرده است).

- (۱) و هنگام شام می‌گفت: اللهم ما أمسی بی
(۲) کسی که این ذکر را صبح بخواند شکر آن روز را بجای آورده است
و کسی که شام آن را بخواند شکر آن شب را ادا نموده است. ابو
داود ۳۱۸/۴، نسائی در کتاب عمل الیوم واللیلة شماره ۷ و ابن سنی
شماره ۴۱ و ابن حبان (موارد) شماره ۲۳۶۱ و ابن باز در تحفة الأخیار
ص ۲۳ سندش را تحسین کرده است.

ستایش و شکر از آن تو است).

«اللَّهُمَّ عَافِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِي فِي بَصَرِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»^(۱).

(خدایا مرا عافیت ده در بدنم و عافیت ده در گوشم و عافیت ده در چشمم نیست معبودی بحق مگر تو، خدایا من پناه می برم به تو از کفر و فقر و پناه می برم به تو از عذاب قبر نیست معبودی بحق مگر تو). (سه بار)

«حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»^(۲).

(۱) ابو داود ۴/۳۲۴، احمد ۵/۴۲، نسائی در عمل اليوم واللیلہ شماره ۲۲ وابن سنی شماره ۶۹ وبخاری در ادب مفرد و علامه ابن باز در تحفه الاخیار ص ۲۶ سندش را تحسین نموده است.

(۲) من قالها حين يصبح وحين يمسي سبع مرات كفاه الله ما أهمه من أمر الدنيا والآخرة (کسی که آن را هفت بار در صبح و شام بخواند خداوند او را در آشفته‌گی و پریشانی هر يك از امور دین و دنیا کفایت می کند. ابن سنی شماره ۷۱ که آن را به پیامبر ﷺ نسبت داده است و اما ابو داود =

(کافیست برایم خدا، نیست معبودی بحق مگر او بروی توکل کردم و او پروردگار عرش بزرگ است). (هفت بار)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوزَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»^(۱).

(خدایا من از تو می خواهم آمرزش و عافیت را، در دنیا و آخرت. خدایا من از تو می خواهم آمرزش و عافیت را در دینم و دنیایم، و خانواده ام، و دارائیم، خدایا بپوشان عیوم را و ایمن گردان ترسم را، خدایا حفظ کن مرا از پیش رویم و از پشت سرم و از سمت راستم و از سمت چپم. از اینکه ناگهان

= ۳۲۱/۴ با نسبت دادن آن به صحابه آن را روایت کرده است
 وشعیب وعبد القادر ارنأؤوط سنلش را صحیح دانسته اند نگا. زاد المعاد
 ۳۷۶/۲.

(۱) ابو داود وابن ماجه ونگا. صحیح ابن ماجه ۳۳۲/۲.

از سمت پائینم کشته شوم.

«اللَّهُمَّ عَالَمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجْرُهُ إِلَى مُسْلِمٍ»^(۱).

خدایا ای داننده همان و آشکار، وای آفریننده آسمانها و زمین، وای پروردگار هر چیز و مالک آن شهادت می دهیم به اینکه نیست معبودی بحق مگر تو، پناه می برم، به تو از شر نفسم و از شر شیطان و اینکه مرا به شرک بیندازد و از اینکه نسبت به خود مرتکب بدی شوم و یا بدی را به مسلمانی نسبت دهیم.

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»^(۲).

(۱) ترمذی و ابو داود. انگا. صحیح ترمذی ۱۴۲/۳.

(۲) من قالها ثلاثاً إذا أصبح وثلاثاً إذا أمسى لم يضره شيء (کسی =

= که سه بار صبح و سه بار شام آن را بخواند چیزی به او ضرر نمی رساند.

ابو داود ۳۲۳/۴ ترمذی ۴۶۵/۵، ابن ماجه و احمد. نگا. صحیح =

به نام خدائی که ضرر نمی رساند با نامش چیزی در
 زمین و نه در آسمان. و او شنوا و داناست. (سه بار)
 «رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا» (۱).
 خشنودم به پروردگاری خدا و دیانت اسلام و پیامبری
 محمد ﷺ. (سه بار).

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا
 تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ» (۲).

= ابن ماجه ۳۳۲/۲ و علامه ابن باز در تحفة الاخيار ص ۳۹ سند
 حديث را تحسين کرده است.

(۱) من قالها ثلاثاً حين يصبح وثلاثاً حين يمسي كان حقاً على الله أن يرضيه
 يوم القيامة. (خداوند بر خود واجب کرده که روز قیامت راضی
 گرداند کسی که آن ذکر را سه بار هنگام صبح و سه بار هنگام شام
 بخواند. احمد ۳۳۷/۴، نسائی در کتاب عمل اليوم والليله شماره ۴،
 وابن سنی شماره ۶۸ و ابو داود ۴۱۸/۴ و ترمذی ۴۶۵/۵، ابن باز
 در کتاب تحفة الاخيار ص ۳۹ آن را تحسين نموده است.

(۲) حاکم و آن را صحيح دانسته و ذهبی نیز در این تصحيح باوی موافق
 است ۵۴۵/۱ نگا صحيح ترغيب و ترهيب ۲۷۳/۱.

ای زنده و تدبیر کننده عالم به رحمت از تو مدد می‌خواهم
که نیکو سازی همه امورم را و اینکه مرا به اندازه یک
چشم به هم زدن به حال خود واگذار نکنی.

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»^(۱).

به بامداد وارد شدم و کائنات به بامداد وارد شدند در
حالی که کائنات از آن خدای پروردگار عالمیان هستند.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ»^(۲) فَتَحَهُ وَنَصْرَهُ وَنُورَهُ

وَبَرَكَتَهُ وَهَدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا

بَعْدَهُ»^(۳).

خدایا من از تو خیر این روز را، که پیروزی و مدد و نور
و برکت و هدایت در آن باشد از تومی خواهم. و پناه

(۱) هنگام شام می‌گفت «أَمْسِينَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».

(۲) و هنگام شام می‌گفت: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ فَتَحَهَا وَنَصْرَهَا

وَنُورَهَا وَبَرَكَتَهَا وَهَدَاهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا.

(۳) ابو داود ۳۲۲/۴ شعب و عبد القادر ارنأؤوط در تحقیق زاد المعاد

۲۷۳/۲ سندش را تحسین نموده اند.

می‌برم به تو از بدی آنچه در آن است و بدی آنچه بعد از آن است.

«أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ^(۱) وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ
وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا
مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»^(۲).

به بامداد وارد شدیم با دین اسلام، و کلمه توحید و دین پیامبرمان^(۳) محمد ﷺ و شریعت پدرمان ابراهیم که مایل به دین حق و مسلمان بود و از مشرکان نبود. «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ» صد بار^(۴).
پاك است خدا او را ستایش می‌کنم.

(۱) هنگام شام می‌گفت: اَمْسِينَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ.

(۲) احمد ۴۰۶/۳ و ۴۰۷ و ابن سنی در کتاب عمل اليوم واللیلہ شماره ۳۴. نگا. صحیح الجامع ۲۰۹/۴.

(۳) احتمالاً پیامبر ﷺ این لفظ را با صدای بلند می‌گفتند که دیگران یاد بگیرند و آنرا آنگونه بگویند (مترجم).

(۴) هر کس هنگامیکه به صبح و شام وارد شود آن را صدبار بگوید روز قیامت کسی با چیزی بهتر از آنچه وی آمده نمی‌آید مگر کسی که مثل آن و یا زیادت‌تر گفته باشد مسلم ۲۰۷۱/۴.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

واز آن اوست ستایش او بر هر چیز توانست. ده بار^(۱)
و یایک بار هنگام بیحالی^(۲).

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

(صد بار هنگام صبح)^(۳) ترجمه آن در شماره ۹۲ ذکر شد.

(۱) نسائی در کتاب عمل الیوم واللیله شماره ۲۴ و نگاه صحیح ترغیب و ترهیب
۲۷۲/۱ و تحفة الأخیار تالیف ابن باز ص ۲۴ و جهت اطلاع از فضیلت آن
به حلیث شماره ۲۵۵ ص ۲۷۷ از همین کتاب مراجعه شود.

(۲) ابو داود ۳۱۹/۴، ابن ماجه و احمد ۶۰/۴ و نگاه صحیح ترغیب
و ترهیب ۲۷۰/۱، صحیح ابو داود ۹۵۷/۴ و صحیح ابن ماجه
۳۳۱/۲ و زاد المعاد ۳۷۷/۲.

(۳) کسی که هر روز صد بار آن را بگوید مانند آن است که ۱۰ برده را
آزاد کرده باشد و صد نیکی برایش نوشته می شود و صد گناه از او
محو می گردد و در آن روز تا شام این ذکر برای وی پناهگاهیست در
برابر شیطان و کسی با چیزی بهتر از آنچه وی آمده است می آید =

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَا نَفْسِهِ وَزِنَةَ عَرْشِهِ
وَمَدَادَ كَلِمَاتِهِ».

پاك است خدا و ستایش می کنم او را به اندازه مخلوقاتش
و خشنودیش و وزن عرشش و جوهر سخناش.

سه بار هنگام صبح^(۱).

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا».

خدایا من از تومی خواهم علمی سودمند و رزقی حلال
و عملی مقبول هنگام صبح^(۲).

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ».

از خدا آمرزش می طلبم و به سوی او توبه می کنم (صد بار
در روز)^(۳).

= مگر آنکه عمل بیشتری انجام داده باشد. بخاری ۹۵/۴ مسلم

۲۰۷۱/۴

(۱) مسلم ۲۰۹۰/۴

(۲) ابن سنی در کتاب عمل الیوم واللیلہ شماره ۵۴/۵ وابن ماجه شماره /

۹۲۵ و عبد القادر و شعيب ارنأوط در تحقیق زاد المعاد ۳۷۵/۲

سندش را تحسین کرده اند.

(۳) بخاری با فتح ۱۰۱/۱۱ و مسلم ۲۰۷۵/۴

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ».

پناه می برم به کلام کامل خدا از شر آنچه آفریده است
(سه بار هنگام شام) (۱).

«اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» (ده بار) (۲).

خدایا درود و سلام فرست بر پیامبرمان محمد.

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت

أستغفرك وأتوب إليك

وصلی الله علی محمد وعلی آله وصحبه وسلم

(۱) کسی که آن را سه بار هنگام شام بخواند در آن شب تب به وی آسیبی
نمی رساند. روایت احمد ۲/۲۹۰ نسائی در کتاب عمل الیوم واللیلہ
شماره ۵۹۰ وابن سنی شماره ۶۸ ونگا . صحیح ترمذی ۳/۱۸۷
وصحیح ابن ماجه ۲/۲۶۶ و تحفه الاخیار ص ۴۵ .

(۲) هر آنکه هنگام صبح و شام ده بار بر من صلوات بفرستد روز قیامت
شفاعت من نصیبش می شود طبرانی با دوستند که یکی از آن دوجید
(خوب) است روایت کرده است نگا . مجمع الزوائد ۱۰/۱۲۰
وصحیح ترغیب وترهیب ۱/۲۷۳ .